

Сонячні кларнети
Павло Тичина

«Сонячні кларнети» Павла Тичини – перша збірка автора, яка засвідчила неповторний поетичний талант митця***. Використовуючи багатство зорових та слухових образів, автор змальовує ніжні ліричні пейзажі, започатковуючи у книзі свій оригінальний ідіостиль творчості. Світову славу авторові принесли поетичні збірки «Сонячні кларнети», «Замість сонетів і октав», «В космічному оркестрі», «Плуг», «Вітер з України», публіцистичні видання «З минулого – в майбутнє», «Читаю, думаю, нотую», поеми «Шабля Котовського», «Сковорода», «Похорон друга», «З щоденникових записів». Павло Тичина – поет і перекладач, майстер українського символізму, який створив свій унікальний поетичний стиль – кларнетизм.

Павло Тичина

СОНЯЧНІ КЛАРНЕТИ

НЕ ЗЕВС, НЕ ПАН...

Не Зевс, не Пан, не Голуб-Дух,—
Лиш Сонячні Кларнети.
У танці я, ритмічний рух,
В безсмертнім – всі планети.
Я був – не Я. Лиш мрія, сон.
Навколо – дзвонні згуки,
І пільми творчої хітон,
І благовісні руки.
Прокинувсь я – і я вже Ти:
Над мною, підо мною
Горять світи, біжать світи
Музичною рікою.
І стежив я, і я веснів:
Акордились планети.

Навік я взнав, що Ти не Гнів,—
Лиш Сонячні Кларнети.

1918

ЗАКУЧЕРЯВИЛИСЯ ХМАРИ...

Закучерявилися хмари.
Лягла в глибінь блакить...
О милий друже, – знов недуже —
О любий брате, – розіп'яте —
Недуже серце мое, серце, мов лебідь той ячить.
Закучерявилися хмари...
Женуть вітри, мов буйні тури! Тополі арфи гнуть...
З душі моєї – мов лілеї —
Ростуть прекрасні – ясні, ясні —
З душі моєї смутки, жалі мов квітоньки ростуть.
Женуть вітри, мов буйні тури!
Одбивсь в озерах настрій сонця.
Снує про давне дим... Я хочу бути – як забути? —
Я хочу знову – чорноброву? —
Я хочу бути вічно-юним, незломно-молодим!
Одбивсь в озерах настрій сонця.
І сміх, і дзвони, й радість тепла. Цвіте веселка дум...
Сум серце тисне: – сонце! пісне! —
В душі я ставлю – вас я славлю! —
В душі я ставлю світлий парус, бо в мене в серці сум.
І сміх, і дзвони, й радість тепла.

1917

ГАЇ ШУМЛЯТЬ...

Гаї шумлять —
Я слухаю.
Хмарки біжать —
Милуюся.
Милуюся-дивуюся,
Чого душі моїй
так весело.
Гей, дзвін гуде —
Іздалеку.
Думки пряде —
Над нивами.
Над нивами-приливами,
Купаючи мене,
мов ластівку.
Я йду, іду —
Зворушений.
Когось все жду —
Співаючи.
Співаючи-кохаючи
Під тихий шепіт трав
голублячий.
Щось мріє гай —
Над річкою.
Ген неба край —
Як золото.
Мов золото – поколото,
Горить-тремтить ріка,
як музика.

1913

АРФАМИ, АРФАМИ...

Арфами, арфами —
золотими, голосними обізвалися гаї
Самодзвонними:
Йде весна
Запашна,
Квітами-перлами
Закошичена.
Думами, думами —
паче море кораблями, переповнилась блакить
Ніжнотонними:
Буде бій
Вогневий!
Сміх буде, плач буде
Перламутровий...
Стану я, гляну я —
скрізь поточки як дзвіночки, жайворон
як золотий
З переливами:
Йде весна
Запашна,
Квітами-перлами
Закошичена.
Любая, милая —
чи засмучена ти ходиш, чи налита щастям вкрай
Там за нивами:
Ой одкрий
Колос вій!
Сміх буде, плач буде
Перламутровий...

1914

ДЕСЬ НАДХОДИЛА ВЕСНА...

Десь надходила весна. — Я сказав їй: ти весна!

Сизокрилими голубками
У куточках на вустах
їй спурхнуло щось усмішками —
Й потонуло у душі...
Наливалися жита. — Я сказав їй: золота!
Гнівню брівоньки зламалися.
Одвернулася. Пішла.
Тільки довго оглядалася —
Мовби кликала: іди!
Почали тумани йти. — Я сказав: не любиш ти!
Стала. Глянула. Промовила.
От і осінь вже прийшла.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию
(<http://www.litres.ru/pavlo-tichina/sonyachn-klarneti/?lfrom=362673004>) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.